

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Németh Gábor László ügyvéd (7300 Komló, Kossuth Lajos utca 101.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Béldi Judit ügyvéd (7200 Dombóvár, Ady Endre utca 5.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2008. március 21. napján kelt 8.P.20.067/2008/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 300.000 (háromszázezer) forint ÁFÁ-val együttes másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

J.T. örökhagyó 2006. május 4. napján végintézkedés hátrahagyása nélkül hunyt el. A felperes az örökhagyó túlélő házastársa, az alperes az örökhagyó testvére. Az örökhagyónak nem volt leszármazója. A felperes, mint törvényes örökös, az alperes pedig a hagyaték egyes vagyontárgyai tekintetében, mint ági örökös osztályos egyezséget kötöttek a k-i közjegyző előtt 4111.Kjö.347/2006. lajstromszám alatt folyamatban volt hagyatéki eljárásban 2006. augusztus 30. napján. Az egyezség tartalma szerint a sz-i 000. helyrajzi szám alatti ingatlan egészének tulajdonjogát, a sz-i 000/11. helyrajzi szám alatti ingatlan egészének tulajdonjogát, valamint a XXX-000 forgalmi rendszámú személygépkocsi hagyatékhoz tartozó $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát, továbbá a lakossági folyószámlán lévő 1.190.427 forint összeg és kamatai tulajdonjogát egyedül a felperes örökölte, az előbbi hagyatéki vagyontárgyakon kívüli összes többi hagyatékhoz tartozó ingatlan tulajdonjogát a túlélő házastárs özvegyi haszonélvezeti jogától mentesen egyedül az alperes örökölte. Ugyancsak az alperes örökölte az A Kft-ben az örökhagyó nevében

nyilvántartott 213.000 forint névértékű üzletrész-hányad tulajdonjogát, a túlélő házastárs haszonélvezeti jogától mentesen.

A felperes jogi képviselője útján 2006. december 19. napján levélben fordult az alpereshez azzal, hogy az osztályos egyezség megkötése során az alperes a felperesnek azt ígérte, hogy pontos elszámolás mellett az egyezségbe foglaltakon felül további összeget fog megfizetni. Hivatkozott arra, hogy az osztályos egyezség megkötésekor a Kft. üzletrész értéke nem 213.000, hanem legalább 5.000.000 forint volt. Felszólította az alperest az értékkülönbség elszámolására, a felszólítás azonban eredményre nem vezetett.

A felperes 2007. június 18-án terjesztett elő keresetet a bírósághoz az alperes ellen, elsődlegesen a Ptk.339.§-a alapján kártérítés, másodlagosan a Ptk.361.§-a szerint jogalap nélküli gazdagodás címén 13.220.000 forint és járulékai megfizetése iránt. Keresetét a felperes a 2008. január 14-én postára adott és január 15. napján a bírósághoz érkezett beadványában módosította, a korábban előterjesztett kereseti kérelmeket elsődleges keresetként arra hivatkozással tartotta fenn, hogy álláspontja szerint az osztályos egyezség megtámadására nincs jogi lehetőség, mert az osztályos egyezség nem minősül élők közötti jogügyletnek. Másodlagosan, arra az esetre, ha a bíróság ezzel a jogi állásponttal nem értene egyet, az alperessel kötött osztályos egyezséget elsősorban a Ptk.210.§-ának (1), másodsorban (3) bekezdésében szabályozott tévedés, harmadlagosan a Ptk. 201.§-ának (2) bekezdése alapján feltűnő értékaránytalanság címén megtámadta, negyedlegesen pedig az osztályos egyezség jó erkölcsbe ütköző volta miatti semmisségére hivatkozott. Ezek alapján kérte az osztályos egyezség érvénytelenségi okának kiküszöbölésével az egyezséget érvényessé nyilvánítani, és az alperest 13.220.000 forint tőke és annak járulékai megfizetésére kötelezni.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az osztályos egyezség függetlenül attól, hogy nem minősül élők közötti jogügyletnek, az általános szabályoknak megfelelően megtámadható. Tekintettel arra, hogy a kereset tárgyává tett jogvita alapja a felek egybehangzó akarat-kijelentése alapján jött létre, így a felperes igényének elbírálására a jogalap nélküli gazdagodás, illetve a szerződésen kívüli kártérítés szabályai nem alkalmazhatóak. A felperes kártérítés címén előterjesztett keresete akkor lehet megalapozott, ha az osztályos egyezség érvénytelensége megállapítható. A Ptk.210.§-ának (1) és (3) bekezdése, valamint a 201.§-ának (2) bekezdése alapján előterjesztett kereseti kérelmeket a Ptk.236.§-ának (1) bekezdésében foglalt megtámadási határidő mulasztása miatt találta alaptalannak. Az osztályos egyezség célja, a vállalt kötelezettség jellege, a szerződés tárgya vizsgálatával megállapította, hogy az osztályos egyezség megkötése nem tekinthető a jó erkölcsbe ütközőnek sem, ezért a semmisség megállapítása iránti keresetet is elutasította. Tekintettel arra, hogy az osztályos egyezség érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetek alaptalanok voltak, így az érvénytelenségi ok kiküszöbölése és a kártérítés iránti keresetet is elutasította.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és az alperes kereset szerinti marasztalása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Fenntartotta továbbra is azt a jogi álláspontját, hogy a He.53.§-ának (4) bekezdése alapján nem minősül élők közötti jogügyletnek az osztályos egyezség, így ennek megfelelően annak megtámadására sincs jogszabályi lehetőség. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a 2006. december 19-i levélben rögzítetteket az osztályos egyezség megtámadásának tekinti és változatlanul állította, hogy az osztályos egyezség megkötése során tanúsított alperesi magatartás valamint az osztályos egyezség tartalma tisztességtelen, az erkölcsi normákat és a jó erkölcsöt nyilvánvalóan sérti.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás helyes, azt az elsőfokú bíróság a felek előadásának és a felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapította meg, a bizonyítékokat a maguk összességében okszerűen értékelte. Az így megállapított tényálláson alapuló ítéleti döntés megfelel az irányadó és hiánytalanul felhívott jogszabályoknak. A másodfokú bíróság az ítéletben kifejtett indokokkal is maradéktalanul egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét helytálló indokaira utalással helybenhagyta a Pp. 253.§-ának (2) és Pp.254.§-ának (3) bekezdése alapján.

Az alaptalanul fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet, a felperes személyes költségmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli. A fellebbezés sikertelenségének következményeként a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság a felperest az alperes javára másodfokú perköltség viselésében, amely az alperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll, és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) és (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s , 2008. szeptember 11.

Dr. Veszely József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró